

Dziennik Urzędowy C 320

Unii Europejskiej

Tom 51

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

16 grudnia 2008

<u>Powiadomienie nr</u>	<u>Spis treści</u>	<u>Strona</u>
	I <i>Rezolucje, zalecenia i opinie</i>	
	REZOLUCJE	
	Rada	
2008/C 320/01	Rezolucja Rady z dnia 21 listopada 2008 r. w sprawie europejskiej strategii na rzecz wielojęzyczności	1
	IV <i>Zawiadomienia</i>	
	ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ	
	Rada	
2008/C 320/02	Decyzja Rady z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie powołania trzech członków zarządu Europejskiej Agencji Chemikaliów	4
2008/C 320/03	Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 21 listopada 2008 r. w sprawie mobilności młodzieży	6
2008/C 320/04	Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie propagowania różnorodności kulturowej i dialogu międzykulturowego w stosunkach zewnętrznych Unii i jej państw członkowskich	10
	Komisja	
2008/C 320/05	Kursy walutowe euro	13

V Ogłoszenia

PROCEDURY ADMINISTRACYJNE

Parlament Europejski

2008/C 320/06	Ogłoszenie o naborze na stanowisko PE/115/S	14
---------------	---	----

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI HANDLOWEJ

Komisja

2008/C 320/07	Zawiadomienie o wygaśnięciu niektórych środków antydumpingowych	15
---------------	---	----

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja

2008/C 320/08	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.5415 — Telenet/Concentra/VAR/JV) — Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	16
---------------	--	----

Nota do czytelnika (patrz: wewnętrzna tylna strona okładki)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

RADA

REZOLUCJA RADY

z dnia 21 listopada 2008 r.

w sprawie europejskiej strategii na rzecz wielojęzyczności

(2008/C 320/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

POWOLUJĄC SIĘ NA:

1. rezolucję Rady z dnia 14 lutego 2002 r. w sprawie wspierania różnorodności językowej i nauki języków obcych⁽¹⁾; podkreślono w niej, że znajomość języków obcych jest jedną z podstawowych umiejętności, które powinien posiadać każdy obywatel, aby móc faktycznie uczestniczyć w europejskim społeczeństwie wiedzy, a zatem sprzyja ona zarówno integracji, jak i spójności społecznej;
2. konkluzje Rady Europejskiej obradującej w Barcelonie w dniach 15 i 16 marca 2002 r., w których to konkluzjach wezwano do dalszych działań służących lepszemu opanowaniu umiejętności podstawowych, w szczególności przez nauczanie wszystkich dzieci od najmłodszych lat dwóch języków obcych⁽²⁾;
3. decyzję nr 1983/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 grudnia 2006 r. w sprawie Europejskiego Roku Dialogu Międzykulturowego (2008)⁽³⁾;
4. konkluzje Rady z dnia 19 maja 2006 r. w sprawie europejskiego wskaźnika kompetencji językowych⁽⁴⁾, w których to konkluzjach ponownie stwierdzono, że umiejętność posługiwania się językami obcymi nie tylko sprzyja wzajemnemu zrozumieniu między narodami, lecz także jest podstawowym warunkiem mobilności pracowników i przyczynia się do wzrostu konkurencyjności gospodarki Unii Europejskiej;
5. konkluzje Rady z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie planu prac w dziedzinie kultury na lata 2008–2010⁽⁵⁾, w których to konkluzjach podkreślono kulturowy aspekt wielojęzyczności, a zwłaszcza jej rolę w dostępie do kultury i jej wpływ na kreatywność;

6. konkluzje Rady z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie kompetencji międzykulturowych, w których to konkluzjach uznaje się rolę nauki języków i rolę przekładu w zdobywaniu kompetencji międzykulturowych;

7. konkluzje Rady z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie wielojęzyczności, w których m.in. wezwano Komisję do opracowania do końca 2008 roku wniosków dotyczących kompleksowych ram działania na rzecz wielojęzyczności;

PRZYJMUJĄC Z ZADOWOLENIEM:

— komunikat Komisji z dnia 18 września 2008 r. pt. „Wielojęzyczność: atut dla Europy i wspólne zobowiązanie”⁽⁶⁾;

PRZYJMUJĄC DO WIADOMOŚCI:

— zieloną księgę Komisji z dnia 3 lipca 2008 r. pt. „Migracja i mobilność: wyzwania i szanse dla wspólnotowych systemów edukacyjnych”⁽⁷⁾;

oraz uwzględniając prace przeprowadzone na spotkaniu poświęconym wielojęzyczności, które odbyło się w Paryżu dnia 26 września 2008 r.

UWAŻA, ŻE:

— różnorodność językowa i kulturowa jest nieodłączoną częścią europejskiej tożsamości, a zarazem wspólnym dziedzictwem, bogactwem i atutem Europy oraz wyzwaniem dla niej;

— wielojęzyczność jest ważnym przekrojowym zagadnieniem, które dotyczy sfery społecznej, kulturalnej, gospodarczej, a zatem także oświatowej;

— promowanie rzadszych języków europejskich w istotny sposób służy wielojęzyczności;

⁽¹⁾ Dz.U. C 50 z 23.2.2002.

⁽²⁾ Dok. SN 100/02, pkt 44, s. 19.

⁽³⁾ Dz.U. L 412 z 30.12.2006, s. 44.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 172 z 25.7.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 143 z 10.6.2008.

⁽⁶⁾ Dok. 13253/08 + ADD 1 + ADD 2 + ADD 3.

⁽⁷⁾ Dok. 11631/08 + ADD 1 (COM (2008) 423 wersja ostateczna).

- pozostaje jeszcze wiele do zrobienia, by promować naukę języków obcych i docenić kulturową wartość różnorodności językowej na wszystkich poziomach kształcenia i szkolenia, a równocześnie upowszechniać informacje o wielości języków europejskich i ich znaczeniu w świecie;
- wielojęzyczność ma również szczególne znaczenie w promowaniu różnorodności kulturowej, m.in. w dziedzinie mediów i treści on-line, oraz w pogłębianiu dialogu międzykulturowego w obrębie samej Europy i dialogu z innymi regionami świata; szczególną rolę odgrywa tu przekład, ponieważ tworzy pomosty między językami i kulturami oraz zapewnia szeroki dostęp do dzieł i myśli;
- różnorodność językowa w Europie wnosi dodatkowy wkład w rozwój stosunków gospodarczych i kulturalnych między Unią Europejską a resztą świata;
- wielojęzyczność przyczynia się do rozwoju kreatywności, gdyż otwiera dostęp do innych sposobów myślenia, interpretowania świata i przedstawiania wyobrażeń;

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI, ABY W RAMACH SWOICH KOMPETENCJI I Z PEŁNYM POSZANOWANIEM ZASADY POMOCNICZOŚCI:

1. Promowały wielojęzyczność jako sposób pogłębiania spójności społecznej, zacieśniania dialogu międzykulturowego i umacniania struktur europejskich

- a) propagowały w społeczeństwie — zwłaszcza wśród młodzieży w szkołach o profilu zarówno ogólnym, jak i zawodowym — wiedzę o korzyściach wynikających z różnorodności językowej i nauki języków;
- b) umożliwiały migrantom, zwłaszcza młodzieży, naukę języka państwa przyjmującego, gdyż od niej zależy skuteczna integracja i znalezienie pracy, a równocześnie okazywały szacunek ich językom rodzimym.

2. Doskonalili uczenie się języków przez całe życie

- a) starały się zapewniać młodzieży — od najmłodszych lat, poprzez szkolnictwo ogólne aż do szkolnictwa zawodowego i wyższego — zróżnicowaną ofertę i wysoką jakość nauczania języków i wiedzy o kulturze, tak by młodzież ta mogła opanować przynajmniej dwa języki obce i dzięki temu łatwiej odnajdywała się w społeczeństwie opartym na wiedzy;
- b) czyniły wysiłki, by ułatwiać powszechne nabywanie i regularne uzupełnianie umiejętności językowych w ramach uczenia się formalnego, nieformalnego i pozaformalnego;
- c) starały się poszerzać wachlarz języków nauczanych na różnych poziomach edukacji — w tym proponować uznane, a mniej powszechnie używane języki — by uczniowie mogli dokonywać wyboru według takich kryte-

riów, jak osobiste zainteresowania lub uwarunkowania geograficzne;

- d) zachęcały do uczenia się i popularyzacji języków europejskich nowatorskimi środkami — takimi jak: cyfrowe technologie komunikacyjne i uczenie się na odległość — oraz metodami opartymi np. na wzajemnym rozumieniu się ludzi mówiącymi pokrewnymi językami;
 - e) propagowały ocenianie zdobywanej wiedzy przy użyciu uznanych narzędzi, takich jak europejski system opisu kształcenia językowego Rady Europy oraz paszport językowy Europass, a w stosownych przypadkach europejski wskaźnik kompetencji językowych;
 - f) szczególną uwagę poświęcały doskonaleniu zawodowemu nauczycieli języków i podwyższaniu kompetencji językowych wszystkich nauczycieli, aby promować nauczanie przedmiotów pozajęzykowych w językach obcych (zintegrowane kształcenie przedmiotowo-językowe — CLIL);
 - g) ułatwiały wyjazdy i wymianę nauczycieli języków w Europie, tak by jak najwięcej spośród nich mogło spędzić pewien czas w kraju, w którym mówi się nauczaniem przez nich językiem;
 - h) korzystały z programu „Uczenie się przez całe życie” i odnośnych programów krajowych, by dać wszystkim grupom docelowym — zwłaszcza szkolącej się młodzieży oraz nauczycielom — szansę wyjazdu, który może pomóc im w doskonaleniu kompetencji językowych, oraz z inicjatyw, takich jak Europejski Znak Innowacyjności w Zakresie Nauczania Języków Obcych, służących opracowywaniu materiałów do nauki języków.
- ### 3. Bardziej propagowały wielojęzyczność jako czynnik sprzyjający konkurencyjności gospodarki europejskiej oraz zwiększający mobilność obywateli i ich szanse na znalezienie pracy
- a) wspierały nauczanie i uczenie się wielu różnorodnych języków, tak by pomóc przedsiębiorstwom, a szczególnie MSP, zyskać większy dostęp do rynków całego świata — zwłaszcza do rynków wschodzących;
 - b) zachęcały do większego uwzględniania umiejętności językowych w rozwoju kariery pracowników, zwłaszcza w małych i średnich przedsiębiorstwach;
 - c) w stosownych przypadkach korzystały z europejskich funduszy strukturalnych, by zapewnić specjalistyczne kursy językowe w ramach doskonalenia zawodowego i kształcenia dorosłych;
 - d) doceniły i zaczęły wykorzystywać kompetencje językowe obywateli napływowych jako sposób pogłębiania dialogu międzykulturowego oraz zwiększania konkurencyjności gospodarczej.

4. Propagowały różnorodność językową i dialog międzykulturowy przez większe wspieranie przekładu, tak by ułatwić obieg dzieł oraz upowszechnianie myśli i wiedzy w Europie i na świecie

A. w ramach istniejących polityk i programów:

- a) lepiej informowały opinię publiczną, a zwłaszcza europejskie kręgi zawodowe, o krajowych i europejskich programach wspierania przekładu tekstów literackich, naukowych lub technicznych, w tym przekładu treści kulturowych i twórczych dostępnych on-line, ścieżek dialogowych wyświetlanych nad sceną podczas przedstawień czy na ekranie podczas emisji utworów audiowizualnych i filmów;
- b) skoordynowały i zwiększyły wsparcie dla działań na rzecz przekładu udzielane w ramach istniejących programów europejskich;
- c) zwiększały możliwości i podwyższały jakość szkolenia tłumaczy oraz usprawniły informowanie odpowiednich grup docelowych (m.in. uczniów, studentów, przedsiębiorców) o możliwościach pracy w zawodzie tłumacza oraz o oferowanych kursach;
- d) wspierały łączenie wielojęzycznych baz terminologicznych w sieci, tak by ułatwić pracę tłumaczy pisemnych i ustnych;
- e) zachęcały do rozwijania technologii językowych, w szczególności w dziedzinie przekładu pisemnego i ustnego, po pierwsze propagując współpracę między Komisją, państwami członkowskimi, władzami lokalnymi, placówkami badawczymi i przedsiębiorstwami, a po drugie zapewniając zbieżność programów badawczych, określanie potencjalnych zastosowań oraz wdrażanie tych technologii w odniesieniu do wszystkich języków UE;

B. zapoczątkowały dyskusję o tym, czy celowy, a na dłuższą metę czy wykonalny jest specjalny program wspierania przekładu, będący na miarę odnośnych wyzwań kulturowych, technologicznych i zawodowych.

5. Promowały języki Unii Europejskiej w świecie

- a) zacieśniały współpracę między państwami członkowskimi oraz między ich instytucjami kulturalnymi lub innymi

placówkami reprezentującymi je w krajach trzecich oraz propagowały partnerstwa językowe i dialog międzykulturowy z krajami trzecimi;

- b) jak najlepiej wykorzystywały potencjał języków europejskich dla rozwoju dialogu gospodarczego i kulturalnego z resztą świata oraz dla zwiększania roli UE na arenie międzynarodowej;
- c) pogłębiały współpracę zarówno z organizacjami krajowymi, jak i międzynarodowymi — zwłaszcza z Radą Europy i UNESCO — aktywnymi w dziedzinie nauczania języków oraz różnorodności językowej i kulturowej.

ZWRACA SIĘ DO KOMISJI, BY:

1. wspierała państwa członkowskie w dążeniu do celów określonych w niniejszej rezolucji i by w tym celu wykorzystywała wszystkie możliwości, jakie daje europejska współpraca w dziedzinie edukacji, kultury i innych odnośnych dziedzinach;
2. w kontekście nowych ram kompleksowego działania na rzecz wielojęzyczności oraz w zakresie swoich kompetencji przyjęła środki mające na celu należyte uwzględnienie językowych potrzeb obywateli i instytucji oraz położyła przy tym szczególny nacisk na:
 - stosunki między instytucjami europejskimi a społeczeństwem;
 - stosunki między instytucjami europejskimi a krajowymi; oraz ze szczególną uwagą potraktowała zapewnianie informacji we wszystkich językach urzędowych i propagowanie wielojęzyczności na stronach internetowych Komisji;
3. do połowy 2011 roku sporządziła we współpracy z państwami członkowskimi sprawozdanie na temat realizacji niniejszej rezolucji i podkreśliła w nim szczególnie przykłady dobrych rozwiązań;
4. okresowo weryfikowała sytuację pod względem umiejętności językowych w Europie, opierając się zwłaszcza na wszelkich badaniach prowadzonych w państwach członkowskich, na europejskim systemie opisu kształcenia językowego, a w stosownych przypadkach, na europejskim wskaźniku kompetencji językowych.

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 27 listopada 2008 r.

w sprawie powołania trzech członków zarządu Europejskiej Agencji Chemikaliów

(2008/C 320/02)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) oraz utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 79,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 79 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 stanowi, że Rada powinna powołać na stanowiska członków zarządu Europejskiej Agencji Chemikaliów po jednym przedstawicielu z każdego państwa członkowskiego.
- (2) Decyzją z dnia 7 czerwca 2007 r. ⁽²⁾ Rada powołała 27 członków zarządu Europejskiej Agencji Chemikaliów.
- (3) Rząd Finlandii poinformował Radę o zamiarze zastąpienia obecnego przedstawiciela Finlandii w zarządzie inną osobą i zgłosił kandydaturę nowego przedstawiciela, który powinien zostać powołany na okres do dnia 31 maja 2013 r.
- (4) Rząd Łotwy poinformował Radę o zamiarze zastąpienia obecnego przedstawiciela Łotwy w zarządzie inną osobą i zgłosił kandydaturę nowego przedstawiciela, który powinien zostać powołany na okres do dnia 31 maja 2011 r.
- (5) Rząd Portugalii poinformował Radę o zamiarze zastąpienia obecnego przedstawiciela Portugalii w zarządzie

inną osobą i zgłosił kandydaturę nowego przedstawiciela, który powinien zostać powołany na okres do dnia 31 maja 2011 r.,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Pani Pirkko KIVELÄ, obywatelka Finlandii, ur. 23 października 1953 r., zostaje powołana na członka zarządu Europejskiej Agencji Chemikaliów w miejsce pana Jukki MALMA na okres od dnia 17 grudnia 2008 r. do dnia 31 maja 2013 r.

Artykuł 2

Pan Armands PLĀTE, obywatel Łotwy, ur. 27 lutego 1962 r., zostaje powołany na członka zarządu Europejskiej Agencji Chemikaliów w miejsce pani Ilze KIRSTUKI na okres od dnia 17 grudnia 2008 r. do dnia 31 maja 2011 r.

Artykuł 3

Pani Maria Fernanda SANTIAGO, obywatelka Portugalii, ur. 28 stycznia 1948 r., zostaje powołana na członka zarządu Europejskiej Agencji Chemikaliów w miejsce pana Antónia Nuna FERNANDESA GONÇALVESA HENRIQUESA na okres od dnia 17 grudnia 2008 r. do dnia 31 maja 2011 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 134 z 16.6.2007, s. 6.

Artykuł 4

Niniejszą decyzję publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 listopada 2008 r.

Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 21 listopada 2008 r. w sprawie mobilności młodzieży

(2008/C 320/03)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

MAJĄC NA UWADZE, CO NASTĘPUJE:

1. Rada Europejska, obradująca w Lizbonie w marcu 2000 roku i w Barcelonie w marcu 2002 roku, określiła strategiczny cel dla Unii Europejskiej: do roku 2010 oparte na wiedzy gospodarka i społeczeństwo Unii Europejskiej mają stać się najbardziej konkurencyjne i najbardziej dynamiczne na świecie; w tym samym okresie systemy kształcenia i szkolenia w Unii Europejskiej powinny stać się światowym wzorem jakości i ma zostać utworzona europejska przestrzeń badań i innowacji.
2. Na posiedzeniu w Brukseli w marcu 2008 roku Rada Europejska uzgodniła, że celem jest usunięcie przeszkód w swobodnym przepływie wiedzy dzięki ustanowieniu „piątej swobody”, która będzie oznaczała między innymi zwiększenie mobilności transgranicznej badaczy, studentów, naukowców i pracowników dydaktycznych uczelni wyższych.
3. Wszystkie decyzje Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające programy działania na lata 2007–2013 w dziedzinie kształcenia i szkolenia przez całe życie oraz kształcenia i szkolenia młodzieży służą promowaniu mobilności; ten sam cel mają także programy i działania europejskie w zakresie badań oraz polityk dotyczących przedsiębiorstw, a także fundusze strukturalne.
4. W zaleceniu Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącym Europejskiej karty na rzecz jakości mobilności (2006) zaproponowano podstawowe zasady, które mają zagwarantować możliwie najlepsze warunki przygotowania, prowadzenia i oceny okresu przebywania młodego człowieka w innym państwie członkowskim.
5. Proces boloński odnoszący się do szkolnictwa wyższego i kopenhaski związany z kształceniem i szkoleniem zawodowym mają na celu utworzenie europejskiej przestrzeni, w której mobilność studentów i nauczycieli jest ułatwiona, a przejrzystość w uznawaniu kwalifikacji i okresów nauki i szkolenia oraz współpraca między instytucjami — usprawniona.
6. Różne instrumenty europejskie, zarówno te istniejące (europejskie ramy kwalifikacji, ECTS, *Europass*), jak i planowane (ECVET), służą temu, by kwalifikacje i umiejętności obywateli europejskich były łatwiej uznawane oraz poszerzane, a także temu, by obywatele uzyskiwali informacje o możliwościach nauki w całej Europie (portal PLOTEUS i portal „Study in Europe”) (1).

7. W konkluzjach Rady w sprawie kompetencji międzykulturowych z maja 2008 roku podkreślono, że mobilność sprzyja nabywaniu takich kompetencji.
8. W zaleceniu Rady w sprawie mobilności młodych wolontariuszy w Unii Europejskiej z 20 listopada 2008 r. zajęto się kwestiami związanymi właśnie z mobilnością młodych wolontariuszy.

Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE sprawozdanie forum ekspertów wysokiego szczebla w sprawie mobilności opublikowane przez Komisję Europejską w czerwcu 2008 roku (2) w odpowiedzi na wniosek Rady o poprawę mobilności i rozszerzenie jej zakresu tak, by objąć nim nie tylko studentów, lecz także inne grupy młodzieży; z zadowoleniem przyjmuje także sprawozdanie Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z 29 maja 2008 r. zatytułowane „Lepsze wspieranie mobilności młodzieży w Europie: aspekty praktyczne i harmonogram”.

ŚWIADOMA, ŻE:

mobilność młodzieży w Europie, oparta na zasadzie swobodnego przepływu osób zagwarantowanej wszystkim obywatelom Europy, stanowiąca główny element współpracy europejskiej w dziedzinie kształcenia i szkolenia — niezależnie od tego, czy jest to kształcenie formalne, nieformalne czy pozaformalne — oraz kluczowe wyzwanie dla Europy opartej na wiedzy, to podstawowe narzędzie:

- tworzenia poczucia przynależności do Europy;
- ułatwiania integracji społecznej i zawodowej;
- zapewniania europejskiej gospodarce konkurencyjności w zglobalizowanym świecie.

ODNOTOWUJE, ŻE:

Choć program Erasmus jest inicjatywą udaną, mobilność młodzieży zbyt często pozostaje wyjątkiem; dotyczy to również studentów, których jedynie niewielki odsetek przenosi się do innego państwa członkowskiego, by tam studiować lub odbyć staż w przedsiębiorstwach. Mobilność w Europie stale rozkłada się w sposób nierównomierny, zależnie od typów i dziedzin szkolenia, dyscyplin naukowych, specyfiki poszczególnych państw, pochodzenia społecznego; wynika to w szczególności z braku informacji, problemów z finansowaniem oraz trudności związanych z uznawaniem okresów nauki za granicą. Mobilność wciąż nie jest wystarczająco zbadana z braku wysokiej jakości informacji oraz wiarygodnych i porównywalnych danych statystycznych dotyczących obszarów nieobjętych programami wspólnotowymi.

PODKREŚLA NASTĘPUJĄCE ZASADY:

1. Mobilność dotyczy wszystkich młodych Europejczyków, niezależnie od tego, czy są uczniami, studentami, praktykantami, wolontariuszami, nauczycielami, młodymi naukowcami, trenerami, osobami pracującymi z młodzieżą, przedsiębiorcami czy osobami, które dopiero pojawiły się na rynku pracy.

(1) <http://www.ec.europa.eu/ploteus>, <http://www.study-in-europe.org>

(2) http://ec.europa.eu/education/doc/2008/mobilityreport_en.pdf

2. Mobilność należy w pierwszym rzędzie rozumieć jako mobilność fizyczną, co oznacza przebywanie w innym państwie w celu podjęcia nauki lub pracy społecznej, odbycia stażu zawodowego lub dodatkowego szkolenia w ramach uczenia się przez całe życie. Jednak „mobilność wirtualna”, czyli wykorzystanie technologii informacyjno-komunikacyjnych w celu tworzenia partnerstw lub organizacji wymian na dużą odległość między młodzieżą z różnych państw, będącą częścią usystematyzowanych projektów w zakresie kształcenia lub szkolenia, również może w znaczący sposób przyczynić się do rozwoju mobilności, zwłaszcza w odniesieniu do szkół.
 3. Mobilność nie powinna być postrzegana jako cel sam w sobie, lecz jako uprzywilejowany środek wzmocnienia obywatelstwa i konkurencyjności Europejczyków; ma rozszerzać zakres szkolenia młodzieży i zwiększać ich doświadczenia, ułatwiać im przystosowywanie się i zwiększać szanse na rynku pracy oraz ich kompetencje kulturowe dzięki nauce języków i znajomości innych kultur.
 4. Aby zapewnić skuteczność ambitnej i horyzontalnej polityki mobilności w Europie, należy zachęcać do mobilności wszystkich młodych ludzi, dążąc do tego, by stopniowo okres spędzony w innym państwie europejskim stawał się regułą dla wszystkich, i przeznaczyć odpowiednie środki finansowe, by stawić czoła temu wyzwaniu. Szczególną uwagę należy zwrócić na studentów, którzy ze względu na uwarunkowania społeczno-ekonomiczne lub własne specjalne potrzeby muszą uzyskać dodatkowe wsparcie finansowe. Taka polityka powinna również objąć ustalenia dotyczące przygotowywania i wspierania mobilności, a także uznawania wyników nauki osiągniętych w okresie spędzonym w innym państwie; powinna także promować mobilność wśród nauczycieli i trenerów, którzy pełnią ważną rolę w realizacji tych ustaleń.
 5. Polityka mobilności dotyczy przede wszystkim mobilności na terenie Europy, ale może także być skierowana na propagowanie mobilności między Europą a państwami trzecimi.
- 3.1. Każdy młody człowiek powinien mieć możliwość skorzystania z dowolnej formy mobilności, niezależnie od tego, czy stanie się to w ramach studiów, szkolenia, stażu zawodowego czy działalności wolontariackiej. W szczególności:
 - każdy uczeń kształcący się w profilu ogólnym lub zawodowym lub odbywający szkolenie powinien mieć w trakcie nauki w szkole możliwość udziału w programie mobilności;
 - każdy student wyższych uczelni powinien mieć możliwość odbycia części studiów, szkolenia lub stażu zawodowego za granicą. Wyższe uczelnie powinny być zachęcane do tego, by uczynić z okresów mobilności część własnego programu nauczania, w pierwszym lub drugim cyklu studiów;
 - należy znacząco zwiększyć szanse na mobilność w kontekście kształcenia i szkolenia zawodowego.
 - 3.2. Należy zwiększyć mobilność nauczycieli, trenerów i innych pracowników oświaty, szczególnie w ramach obowiązujących programów;
 4. realizowały swoje cele na różnych szczeblach, by zwiększyć możliwości mobilności oferowane młodym ludziom i tworzyć partnerstwa na rzecz mobilności angażujące wszystkie zainteresowane strony — organy publiczne, przedsiębiorstwa, instytucje zajmujące się kształceniem i szkoleniem — oraz społeczeństwo obywatelskie.
- WZYWA PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE I KOMISJĘ EUROPEJSKĄ, BY W RAMACH WŁASNYCH KOMPETENCJI przyjmowały środki, w których uwzględnione zostaną krajowe uwarunkowania i przepisy i których celem będzie eliminowanie przeszkód w mobilności w różnych dziedzinach i zapewnianie uznawania okresów nauki i szkolenia za granicą. Prowadząc różne działania w ramach otwartej metody koordynacji w dziedzinie kształcenia i szkolenia, kultury i młodzieży, państwa członkowskie i Komisja powinny w szczególności dążyć do tego, by:

WZYWA PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE, ABY:

1. przyjęły cel polegający na tym, by stopniowo okresowa nauka za granicą stawała się dla wszystkich młodych Europejczyków regułą, a nie sytuacją wyjątkową; można to osiągnąć dzięki zwiększeniu szans na mobilność transgraniczną w celu kształcenia się i szkolenia w różnych dziedzinach oraz prowadzenia działalności wolontariackiej z należytym uwzględnieniem krajowych ram i przepisów;
 2. biorąc to pod uwagę, realizowały cele przewidziane w programach Unii Europejskiej w dziedzinie kształcenia, młodzieży, kultury, obywatelstwa i badań na okres 2007–2013;
 3. korzystając z prac przeprowadzonych na forum ekspertów wysokiego szczebla, dołożyły jak największych starań, by osiągnąć przedstawione poniżej cele dotyczące okresu po roku 2013.
1. **poszerzyć zakres mobilności, tak by objąć nim wszystkich młodych ludzi**
 - 1.1. lepiej zarządzać publicznym wsparciem dla mobilności, ułatwiając skoordynowane działania zainteresowanych stron, czyli podmiotów politycznych (Unia Europejska, państwo, samorządy regionalne i lokalne) i administracyjnych (szczególnie krajowe agencje odpowiedzialne za realizację programów wspólnotowych);
 - 1.2. w pełni wykorzystywać wszystkie obecnie dostępne możliwości mobilności oferowane w programach Unii Europejskiej, które przewidują mobilność wirtualną i dotyczą nie tylko młodzieży, ale i pracowników oświaty;
 - 1.3. uwzględniać potrzeby — zwłaszcza związane z finansowaniem — studentów w mniej korzystnej sytuacji, którzy w przeciwnym razie nie będą mogli skorzystać z programów mobilności;

- 1.4. promować rozwój nowych możliwości mobilności, w szczególności przez:
 - rozszerzenie partnerstw, które uznawałyby okresy nauki w innych placówkach lub strukturach, zwłaszcza o charakterze stowarzyszeniowym,
 - zwiększenie liczby dyplomów podwójnych lub wspólnych,
 - wzmacnianie wsparcia dla mobilności w ramach kształcenia zawodowego młodzieży, w tym praktykantów,
 - szersze wykorzystywanie staży kulturowych i językowych,
 - zachęcanie studentów, w tym studentów europejskich szkół artystycznych, do łączenia się w grupy w celu realizacji wspólnych projektów,
 - tworzenie modułów szkolenia uzupełniającego oferowanych przez uczelnie wyższe, na przykład kursów letnich,
 - zwiększanie mobilności między przedsiębiorstwami oraz między przedsiębiorstwami a środowiskiem akademickim, organizacjami szkoleniowymi i naukowymi,
 - tworzenie możliwości wymiany w ramach działalności wolontariackiej;
2. **lepiej informować o wszystkich istniejących programach mobilności**
 - 2.1. poszerzać wiedzę na temat korzyści płynących z mobilności wśród młodych ludzi, osób, które się nimi zajmują, i osób z ich otoczenia (w szczególności rodzin, nauczycieli i pracowników oświaty) oraz instruktorów społeczno-oświatowych; w związku z tym należy ułatwiać im na wszelkie sposoby dostęp do stosownych informacji;
 - 2.2. dalej dbać o promocję i realizację programów Unii Europejskiej w dziedzinie kształcenia, młodzieży, kultury, obywatelstwa i badań;
3. **upraszczać procedury**
 - 3.1. dalej upraszczać warunki realizacji programów Unii Europejskiej, dbając w szczególności o szerokie stosowanie umów wieloletnich, w szczególności w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego. Umowy te stanowią wstępny warunek tworzenia trwałych partnerstw między instytucjami zajmującymi się szkoleniem a przedsiębiorstwami;
 - 3.2. wdrażać lub rozwijać strategię zachęt finansowych dla podmiotów i zainteresowanych stron, w szczególności nauczycieli, trenerów i instruktorów społeczno-oświatowych, organizujących europejską mobilność młodzieży, którą się zajmują;
 - 3.3. poprawić uznawanie wyników nauki pobieranej w ramach mobilności przez jak najsilniejsze upowszechnianie walidacji wyników nauki osiągniętych w całym okresie mobilności w Europie; realizacja tego celu będzie łatwiejsza dzięki przystosowaniu przed rokiem 2010 systemów kwalifikacyjnych państw członkowskich do europejskich ram kwalifikacji oraz dzięki europejskim narzędziom, takim jak *Europass*, *Youthpass*, punkty ECTS i system ECVET;
4. **poszerzać i różnicować źródła finansowania mobilności młodzieży**
 - 4.1. wspierać mobilność młodzieży dzięki odpowiedniemu finansowaniu wspólnotowemu — z uwzględnieniem pułapów ram finansowych — w szczególności z funduszy strukturalnych (w tym celu należy przede wszystkim lepiej wykorzystywać możliwości oferowane przez Europejski Fundusz Społeczny), a w dłuższej perspektywie dzięki dostosowaniu, zgodnie z priorytetami państw członkowskich, wytycznych i zarządzania związanymi z tymi funduszami, tak by uwzględniały one cel mobilności;
 - 4.2. wspierać jeszcze większą dywersyfikację i kompletność sposobów finansowania projektów dotyczących mobilności młodzieży, dzięki wykorzystaniu — z uwzględnieniem ograniczeń, jeśli chodzi o ich możliwości — publicznych i prywatnych źródeł finansowania (państwo, samorządy regionalne i lokalne, przedsiębiorstwa, instytucje bankowe, w tym Europejski Bank Inwestycyjny, fundacje, europejskie stowarzyszenia zawodowe itp.);
 - 4.3. uwzględniać szczególne finansowe potrzeby studentów w mniej korzystnej sytuacji społeczno-ekonomicznej lub mających specjalne potrzeby, tak by umożliwić im udział w programach mobilności;
5. **stosować do wszelkich form mobilności młodzieży zasad zdefiniowanych w Europejskiej karcie na rzecz jakości mobilności w dziedzinie kształcenia i szkolenia, w szczególności warunków przygotowywania, wspierania i oceny okresów mobilności**
 - 5.1. zachęcać do wymiany najlepszych wzorców, które pozwoliły zwiększać możliwości włączania młodych Europejczyków do programów mobilności i poprawiać jakość takich działań;
 - 5.2. wzywać właściwe zainteresowane strony do poprawy warunków mieszkaniowych oraz warunków życia i pracy — w szczególności w kampusach uczelni wyższych — młodych Europejczyków uczestniczących w programach mobilności;
 - 5.3. zapewniać lepsze językowe i kulturowe przygotowanie do mobilności młodzieży;
6. **poszerzać znajomość zjawiska mobilności młodzieży**
 - 6.1. zorientować się w sytuacji mobilności w Europie, konsolidując, a w stosownym przypadku zestawiając wiarygodne i porównywalne dane statystyczne;
 - 6.2. skuteczniej upowszechniać i zestawiać wyniki dostępnych badań;
 - 6.3. w miarę potrzeby prowadzić badania wpływu, po to by ocenić praktyczne skutki mobilności dla młodych Europejczyków z punktu widzenia kultury, edukacji akademickiej i życia zawodowego.

WZYWA KOMISJĘ EUROPEJSKĄ DO:

1. przygotowania planu prac zakładającego działania na rzecz mobilności transgranicznej we wszystkich programach europejskich, w szczególności przez ustanowienie mechanizmów promowania programów wśród młodzieży i ułatwianie rozwoju — w porozumieniu z właściwymi organami — punktów kompleksowej obsługi oraz portalu poświęconego mobilności młodzieży europejskiej, by zapewnić lepsze upowszechnianie informacji wśród młodzieży i właściwych instytucji, wykorzystywać możliwości mobilności wirtualnej oferowane przez poszczególne programy oraz by uzyskać efekt multiplikacji w różnych programach;
 2. opublikowania przed końcem 2010 roku sprawozdania na temat rozwoju europejskiej mobilności młodzieży w średnim okresie oraz sporządzania regularnych sprawozdań włączanych do wspólnego okresowego sprawozdania przygotowywanego co 4 lata i dotyczącego stanu mobilności młodzieży i nauczycieli w Unii Europejskiej;
 3. stworzenia podręcznika skierowanego do państw członkowskich, samorządów regionalnych i lokalnych, instytucji zajmujących się kształceniem i szkoleniem oraz podmiotów powiązanych z polityką w zakresie młodzieży, by ułatwić im dostęp do innych instrumentów europejskich wspierających mobilność, takich jak fundusze strukturalne oraz polityki i programy dotyczące badań;
 4. zbadania praktycznych możliwości opracowania nowych metod wsparcia finansowego, aby pomóc młodym ludziom skorzystać z szansy na okresowe podjęcie nauki za granicą (wśród możliwości tych byłyby europejskie pożyczki dla studentów) oraz do złożenia Radzie sprawozdania z osiągniętych postępów.
-

Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie propagowania różnorodności kulturowej i dialogu międzykulturowego w stosunkach zewnętrznych Unii i jej państw członkowskich

(2008/C 320/04)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ I PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH ZEBRANI W RADZIE,

1. UWZGLĘDNIAJĄC:

- Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
- Konwencję UNESCO w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego z dnia 20 października 2005 r. ⁽¹⁾,
- Konwencję UNESCO dotyczącą środków zmierzających do zakazu i zapobiegania nielegalnemu przywozowi, wywozowi i przenoszeniu własności dóbr kultury z dnia 14 listopada 1970 r.,
- decyzję nr 1983/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie Europejskiego Roku Dialogu Międzykulturowego (2008) ⁽²⁾;

2. PRZYJMUJĄC Z ZADOWOLENIEM:

- konkluzje prezydencji Rady Europejskiej w Brukseli z 19 i 20 czerwca 2008 r. ⁽³⁾, w których współpracę kulturalną i dialog międzykulturowy uznano za integralną część wszystkich odnośnych polityk zewnętrznych;

3. ODNOSZĄC SIĘ DO:

- rezolucji Rady z dnia 16 listopada 2007 r. dotyczącej europejskiego planu działań na rzecz kultury ⁽⁴⁾,
- konkluzji Rady z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie kompetencji międzykulturowych ⁽⁵⁾,
- oraz do konkluzji Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie planu prac w dziedzinie kultury na lata 2008–2010 ⁽⁶⁾;

4. PRZYJMUJĄC Z ZAINTERESOWANIEM:

- komunikat Komisji z dnia 10 maja 2007 r. dotyczący europejskiej agendy kultury w dobie globalizacji świata ⁽⁷⁾;

5. A TAKŻE MAJĄC NA UWADZE, ŻE:

- dialog międzykulturowy może przyczynić się do zbliżenia ludzi i narodów, zapobiegania konfliktom i do pojednania, zwłaszcza w regionach znajdujących się w niestabilnej sytuacji politycznej,
- wymiana kulturalna i działania w ramach współpracy kulturalnej, w tym w dziedzinie audiowizualnej, mogą przyczynić się ustanowienia stosunków opartych na partnerstwie, do wzmocnienia znaczenia i roli społeczeństwa obywatelskiego, do procesu demokratyzacji i dobrych rządów, a także do propagowania praw człowieka i podstawowych wolności,
- kultura, będąca istotnym elementem gospodarki opartej na wiedzy, jest także sektorem o dużym potencjale ekonomicznym, w odniesieniu w szczególności do przemysłu kulturalnego i twórczego oraz zrównoważonej turystyki kulturalnej,
- oddziaływanie Europy w świecie z artystycznego, intelektualnego i naukowego punktu widzenia zależy w głównej mierze od dynamiki jej działań na polu kultury i wymian kulturalnych z państwami trzecimi,
- związki kulturowe między Europą a pozostałymi regionami świata mogą okazać się istotne dla rozwoju dialogu międzykulturowego oraz dla opracowywania wspólnych projektów w zakresie kultury; Unia powinna ponadto dbać o propagowanie swojej różnorodności kulturowej i językowej;

6. ZWRACAJĄ SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI, W RAMACH ICH ODPOWIEDNIH KOMPETENCJI I W POSZANOWANIU ZASADY POMOCNICZOŚCI, ABY:

A. Dążyły do realizacji następujących celów politycznych:

1. wzmocnienie znaczenia i roli kultury w obszarach polityki i programach prowadzonych w ramach stosunków zewnętrznych i wspieranie współpracy z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi działającymi w sferze kultury, zwłaszcza z UNESCO i Radą Europy, tak aby poprawić jakość i różnorodność realizowanych działań kulturalnych i, ogólniej, przyczynić się do realizacji celów polityki zewnętrznej i do zapewnienia zrównoważonego rozwoju;

2. propagowanie Konwencji UNESCO w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego z dnia 20 października 2005 r. przez:

- zachęcanie do ratyfikacji i wdrażania tej konwencji, która jest centralnym elementem stosunków kulturalnych Unii i państw członkowskich z państwami trzecimi oraz jednym z filarów globalnego zarządzania,

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2006/515/WE z dnia 18 maja 2006 r. w sprawie zawarcia Konwencji w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego (Dz.U. L 201 z 25.7.2006, s. 15).

⁽²⁾ Dz.U. L 412 z 30.12.2006, s. 44.

⁽³⁾ Dok. 11018/08.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 287 z 29.11.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ Dok. 9021/08.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 143 z 10.6.2008, s. 9.

⁽⁷⁾ COM(2007) 242 wersja ostateczna.

- uwzględnienie w pełni w stosunkach zewnętrznych specyfiki działań, dóbr i usług kulturalnych, które mają znaczenie zarówno ekonomiczne, jak i kulturalne,
- nawiązanie lub kontynuowanie dialogu politycznego z państwami trzecimi, zwłaszcza na temat ram legislacyjnych i regulacyjnych, tak aby w większym stopniu uwzględnić kulturę w prowadzonej przez nie polityce,
- propagowanie zewnętrznych polityk kulturalnych sprzyjających dynamice i równowadze wymiany dóbr i usług kulturalnych z państwami trzecimi, zwłaszcza ze wschodzącymi gospodarkami, tak aby zachować i propagować różnorodność kulturową na świecie oraz przyczynić się do żywotności europejskiej ekonomii kultury,
- zwiększenie udziału kultury w zrównoważonym rozwoju i wspieranie — w duchu partnerstwa — współpracy i solidarności z państwami rozwijającymi się służące zwłaszcza zwiększeniu zdolności tych państw do ochrony i propagowania różnorodności form wyrazu kulturowego, w tym przemysłów kultury i współczesnej twórczości;

3. wspieranie dialogu międzykulturowego przez kontynuację konkretnych projektów, działań uświadamiających i wymian dobrych praktyk prowadzonych z powodzeniem w państwach członkowskich i poza Unią w ramach Europejskiego Roku Dialogu Międzykulturowego (2008), zwłaszcza na podstawie podsumowania tej akcji, które zostanie opracowane przez Komisję.

B. Zdefiniowały globalne i spójne podejścia:

- opracowanie europejskiej strategii służącej spójnemu i systematycznemu wprowadzeniu kultury do stosunków zewnętrznych Unii i przyczynieniu się do komplementarności działań Unii z działaniami jej państw członkowskich,
- realizacja indywidualnych strategii z regionami świata i państwami trzecimi, aby określić cele i środki działań w kwestii stosunków kulturalnych; strategię tę zostaną w szczególności dostosowane do charakterystyk i perspektyw zrównoważonego rozwoju ich sektora kultury, stanu wymiany kulturalnej z Unią oraz ich sytuacji gospodarczej i społecznej,
- te szczegółowe strategię będą mogły zostać zdefiniowane, zgodnie z podziałem uprawnień ustanowionym w Traktacie, na koniec procesu wiążącego się z wymianą wiedzy fachowej i uzgodnieniami z zainteresowanymi krajami i regionami.

C. Zwiększyły w tych ramach wsparcie na rzecz:

- działań polegających na współpracy kulturalnej prowadzonych z państwami trzecimi na szczeblu lokalnym, regionalnym lub krajowym służących zwa-

szcza wspieraniu wymian kulturalnych i artystycznych oraz koprodukcji, przyczynianiu się do szkolenia i mobilności artystów i osób zawodowo zajmujących się kulturą oraz, w razie potrzeby, wzmocnieniu — w szczególności przez wymianę wiedzy fachowej — zdolności rozwoju sektorów kultury krajów partnerskich,

- międzynarodowego wspierania europejskich działań, dóbr i usług kulturalnych, w tym audiowizualnych, jak np. zewnętrznych usług audiowizualnych, oraz mobilności poza Unią europejskich artystów i osób zawodowo zajmujących się kulturą,
- wielojęzyczności, w szczególności przez uczenie języków, tłumaczenia oraz przez rozwój potencjału wszystkich języków europejskich w zakresie pogłębiania dialogu kulturowego i gospodarczego z resztą świata, a także rozwoju kompetencji międzykulturowych,
- mobilności młodych ludzi w ramach stosownych inicjatyw i programów wspólnotowych, ich edukacji kulturalnej i artystycznej, w tym umiejętności korzystania z mediów, oraz ich dostępu do pełnej gamy form wyrazu artystycznego,
- ochrony praw autorskich i praw pokrewnych oraz zapobiegania oszustwom i piractwu, a także walki z tymi zjawiskami na szczeblu międzynarodowym, w ramach odpowiednich umów dwustronnych i wielostronnych oraz dialogu politycznego i współpracy z państwami trzecimi,
- ochrony, zachowania i wspierania dziedzictwa kulturowego, materialnego i niematerialnego oraz międzynarodowej współpracy, w tym przez wymianę doświadczeń w świetle wspomnianej wyżej konwencji UNESCO z 1970 roku, w dziedzinie zapobiegania i przeciwdziałania kradzieży dóbr kultury oraz nielegalnemu obrotowi tymi dobrami, w szczególności dobrami nielegalnie zdobytymi podczas nielegalnych wykopaliisk lub grabieży pomników kultury.

D. Opracowały w tym kontekście następujące metody pracy i instrumenty:

- analizę sektorów kultury państw trzecich, w tym ich perspektyw rozwoju i ram regulacyjnych, tak aby przyczynić się do lepszego określenia strategii i działań, które należy podjąć; Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi i państwami trzecimi, wniesie wkład w tę analizę,
- korzystanie z doświadczenia państw członkowskich i wspieranie synergii, aby przyczynić się do komplementarności działań prowadzonych przez Unię z działaniami jej państw członkowskich, i inicjowanie wspólnych działań i projektów kulturalnych na szczeblu międzynarodowym; pomocna może być w tym otwarta metoda koordynacji w zakresie kultury,

-
- dopilnowanie, aby w ramach obowiązujących instrumentów finansowych zdefiniowane zostały programy operacyjne, dostosowane do charakteru sektora kultury, zwłaszcza do małych struktur produkcyjnych i dystrybucyjnych, oraz do specyfiki lokalnej państw członkowskich i krajów partnerskich: poprawa dostępu osób zawodowo zajmujących się kulturą do informacji o programach i działaniach wspierających, uproszczenie procedur otrzymywania dotacji, przyznawanie długoterminowej pomocy finansowej itd.,
 - uwzględnianie w ramach negocjowania umów międzynarodowych zawartych z organizacjami regionalnymi lub krajami partnerskimi strategii realizowanych z każdym z nich,
 - wspieranie zaangażowania artystów, osób zawodowo zajmujących się kulturą i, ogólniej, społeczeństwa obywatelskiego, zarówno państw członkowskich, jak i krajów partnerskich w opracowywanie i realizację strategii polityki zewnętrznej w zakresie kultury,
 - na koniec, propagowanie dalszej współpracy między instytucjami kulturalnymi państw członkowskich Unii, w tym instytucjami kultury, znajdującymi się w państwach trzecich oraz między ich odpowiednikami w tych państwach, zwłaszcza dzięki tworzeniu sieci.
-

KOMISJA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

15 grudnia 2008 r.

(2008/C 320/05)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,351	TRY	Lir turecki	2,1172
JPY	Jen	122,42	AUD	Dolar australijski	2,0246
DKK	Korona duńska	7,4502	CAD	Dolar kanadyjski	1,6555
GBP	Funt szterling	0,8994	HKD	Dolar hong kong	10,4703
SEK	Korona szwedzka	10,865	NZD	Dolar nowozelandzki	2,4441
CHF	Frank szwajcarski	1,5789	SGD	Dolar singapurski	1,992
ISK	Korona islandzka		KRW	Won	1 859,35
NOK	Korona norweska	9,322	ZAR	Rand	13,816
BGN	Lew	1,9558	CNY	Juan renminbi	9,2544
CZK	Korona czeska	26,157	HRK	Kuna chorwacka	7,1781
EEK	Korona estońska	15,6466	IDR	Rupia indonezyjska	15 117,69
HUF	Forint węgierski	266,74	MYR	Ringgit malezyjski	4,8129
LTL	Lit litewski	3,4528	PHP	Peso filipińskie	64,38
LVL	Łat łotewski	0,7092	RUB	Rubel rosyjski	37,5615
PLN	Złoty polski	3,9949	THB	Bat tajlandzki	47,123
RON	Lej rumuński	3,94	BRL	Real	3,2481
SKK	Korona słowacka	30,161	MXN	Peso meksykańskie	18,4344

(¹) Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

V

(Ogłoszenia)

PROCEDURY ADMINISTRACYJNE

PARLAMENT EUROPEJSKI

Ogłoszenie o naborze na stanowisko PE/115/S

(2008/C 320/06)

Parlament Europejski organizuje procedurę naboru na stanowisko:

— **PE/115/S** — Pracownik czasowy — Administrator (AD12) — Administrator analiz budżetowych

W ramach tej procedury naboru wymagany jest poziom studiów odpowiadający pełnemu cyklowi studiów uniwersyteckich zakończonych dyplomem.

W chwili upływu terminu zgłaszania kandydatur kandydaci muszą posiadać przynajmniej piętnastoletnie doświadczenie odpowiadające charakterowi stanowiska, zdobyte po uzyskaniu wspomnianych dyplomów.

Ogłoszenie o naborze zostało opublikowane wyłącznie w języku angielskim i francuskim. Pełny tekst znajduje się w Dzienniku Urzędowym C 320 A w tych dwóch językach.

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI HANDLOWEJ

KOMISJA

Zawiadomienie o wygaśnięciu niektórych środków antydumpingowych

(2008/C 320/07)

W następstwie publikacji zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu środków⁽¹⁾, po której nie wpłynął żaden wniosek o dokonanie przeglądu, Komisja zawiadamia, że wymienione poniżej środki antydumpingowe wkrótce wygasną.

Niniejsze zawiadomienie publikuje się zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r.⁽²⁾ w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej.

Produkt	Kraj(-e) pochodzenia lub wywozu	Środki	Podstawa prawna	Data wygaśnięcia
Krzem	Rosja	Cło antydumpingowe Zobowiązanie	Rozporządzenie Rady (WE) nr 2229/2003 (Dz.U. L 339 z 24.12.2003, s. 3) ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 821/2004 (Dz.U. L 127 z 29.4.2004, s. 1) Decyzja Komisji nr 2004/445/WE (Dz.U. L 127 z 29.4.2004, s. 114)	25.12.2008

⁽¹⁾ Dz.U. C 182 z 19.7.2008, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1.

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji

(Sprawa COMP/M.5415 — Telenet/Concentra/VAR/JV)

Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 320/08)

1. W dniu 8 grudnia 2008 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Telenet NV („Telenet”, Belgia), kontrolowane przez Liberty Global, Inc. („Liberty Global”, USA), Concentra Media NV („Concentra”, Belgia) oraz przedsiębiorstwo Vlaamse Audiovisuele Regie NV („VAR”, Belgia), kontrolowane przez Vlaamse Radio- en Televisieomroep („VRT”, Belgia), przejmują w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady wspólną kontrolę nad przedsiębiorstwem Pebble Media NV („JV”, Belgia) w drodze zakupu udziałów w nowo utworzonej spółce stanowiącej wspólne przedsiębiorstwo.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku Liberty Global: świadczenie usług telewizyjnych, telefonicznych i internetowych poprzez sieć kablową dla klientów indywidualnych i przedsiębiorstw w 17 krajach, w tym w Belgii i Holandii,
- w przypadku Telenet: świadczenie usług telewizyjnych, telefonicznych i internetowych poprzez sieć kablową dla klientów indywidualnych i przedsiębiorstw w Belgii,
- w przypadku Concentra: wydawanie gazet i magazynów, publikacje w internecie, niekodowana telewizja i radio w Belgii,
- w przypadku VRT: niekodowana telewizja i radio w Belgii,
- w przypadku VAR: sprzedaż czasu reklamowego w telewizji i radiu oraz przestrzeni reklamowej w internecie w Belgii,
- w przypadku JV: usługi pośrednictwa przy sprzedaży przestrzeni reklamowej w internecie w Belgii i krajach sąsiadujących.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾, sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (nr faksu: (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.5415 — Telenet/Concentra/VAR/JV, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, s. 32.

NOTA DO CZYTELNIKA

Instytucje postanowiły zaprzestać umieszczania w swoich tekstach wzmianek o ostatnich zmianach cytowanych aktów.

O ile nie określono inaczej, akty, do których następują odesłania w opublikowanych tekstach, są aktami obecnie obowiązującymi.